

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 14Cob/114/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6118268696
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 11. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Martina Nemravová
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2020:6118268696.3

Uznesenie

Krajský súd v Žiline ako súd odvolací v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Marty Nemravovej a členov senátu JUDr. Róberta Bebčáka, JUDr. Márie Dubcovej, v sporovej právnej veci žalobcu: SETCAR s.r.o., so sídlom č.p. 816, 735 32 Rychvald, Česká republika, IČO: 278 50 994, konajúci (podnikajúci) prostredníctvom organizačnej zložky podniku zahraničnej osoby: SETCAR s.r.o. - organizačná zložka podniku zahraničnej osoby, so sídlom Černík 386/4, 038 53 Turany, IČO: 47 790 857, zastúpeného právnym zástupcom JUDr. Tomášom Zbojom, advokátom, so sídlom Kuzmányho 4, 036 01 Martin, IČO: 42 072 905, proti žalovanému: KOOPERATIVA poisťovňa, a.s. Vienna Insurance Group, so sídlom Štefanovičova 4, 816 23 Bratislava, IČO: 00 585 441, zastúpenému právnym zástupcom JUDr. Felixom Neupauerom, advokátom, so sídlom Dvořákovo nábrežie 8/A, 811 02 Bratislava - mestská časť Staré Mesto, IČO: 37 928 422, v konaní o zaplatenie peňažnej pohľadávky v sume 220,30 Eur s príslušenstvom, o odvolaní žalovaného v podaní zo dňa 17.01.2019 proti rozsudku Okresného súdu Žilina č.k. 19Cb/174/2018-127 zo dňa 30.11.2018 v spojení s opravným uznesením Okresného súdu Žilina č.k. 19Cb/174/2018-173 zo dňa 19. decembra 2019 v spojení s opravným uznesením Okresného súdu Žilina č.k. 19Cb/174/2018-197 zo dňa 18. mája 2020, takto

rozhodol:

I. Odvolanie žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Žilina č.k. 19Cb/174/2018-127 zo dňa 30.11.2018 v spojení s opravným uznesením Okresného súdu Žilina č.k. 19Cb/174/2018-173 zo dňa 19. decembra 2019 v spojení s opravným uznesením Okresného súdu Žilina č.k. 19Cb/174/2018-197 zo dňa 18. mája 2020 o d m i e t a .

II. Žalobca má voči žalovanému nárok na plnú náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom vydaným ako rozsudok pre zmeškanie žalovaného (ďalej aj „kontumačný rozsudok“) podľa § 274 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“ alebo „Civilný sporový poriadok“), okresný súd ako súd prvej inštancie (ďalej aj „okresný súd“ alebo „súd prvej inštancie“) v poradí I. výrokom zaviazal žalovaného povinnosťou zaplatiť žalobcovi sumu 220,30 Eur spolu s 9 % ročným úrokom z omeškania zo sumy 220,30 Eur od 25.12.2016 do zaplatenia a paušálnu náhradu nákladov spojených s uplatnením pohľadávky v sume 40 Eur, všetko do troch dní od právoplatnosti rozsudku. Výrokom II. okresný súd rozhodol, že žalobca má voči žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %, s tým, že o výške náhrady trov konania rozhodne okresný súd samostatným uznesením.

2. V odôvodnení rozsudku okresný súd uviedol, že žalobca sa žalobou, doručenou Okresnému súdu Banská Bystrica dňa 25.04.2018 domáhal voči žalovanému uloženia povinnosti zaplatiť žalobcovi sumu 220,30 Eur s úrokom z omeškania vo výške 9% ročne zo sumy 220,30 Eur od 25.12.2016 až do zaplatenia, paušálnu náhradu nákladov spojených s uplatnením pohľadávky, ako aj náhrady trov konania. Žalobca podanú žalobu odôvodnil tým, že dňa 22.08.2016 došlo v meste Žilina ku škodovej udalosti spôsobenej poškodenému JICO, spol. s r.o. na motorovom vozidle Škoda Octavia, evidenčné

číslo: ZA 295 FV. Škodová udalosť bola spôsobená prevádzkou motorového vozidla Škoda Superb, evidenčné číslo: ZA 766 DS, poisteného v poisťovni žalovaného. V dôsledku uvedeného bol poškodený nútený užívateľ náhradné vozidlo na zabezpečenie svojich potrieb, a to zapožičaním si náhradného vozidla KIA Ceed, evidenčné číslo: BL 306 KZ u žalobcu v zmysle Zmluvy o nájme č. 428 zo dňa 13.09.2016. Po ukončení nájmu vystavil prenajímateľ faktúru č. 2016385 splatnú 03.10.2016 na sumu 364,80 Eur s DPH. Oznámením o poistnom plnení z 09.12.2016 oznámil žalovaný poškodenému výsledok šetrenia udalosti tak, že neuznal dĺžku prenájmu a žalobcom účtovanú sadzbu denného nájomného, čím priznal náklady len vo výške 83,70 Eur bez DPH. Poškodený následne uzatvoril so žalobcom dňa 29.11.2017 Zmluvu o postúpení pohľadávky, predmetom ktorej bol nárok na náhradu škody vyplývajúcej z predmetnej poistnej udalosti v rozsahu účelne vynaložených nákladov na prenájom náhradného motorového vozidla vo výške 220,30 Eur s príslušenstvom a právami s ňou spojenými. Keďže k ukončeniu šetrenia poistnej udalosti došlo podľa Oznámenia zo strany žalovaného dňa 09.12.2016, uplatnil žalobca od 25.12.2016 i úrok z omeškania. Svoje právo žalobca uplatnil podľa § 4 ods. 1, 2, § 15 ods. 1 zák. č. 381/2001 Z. z. o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej aj „zák. č. 381/2001 Z.z.“ alebo „ZoPZP“), § 442 ods. 1 zák. č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník v znení neskorších predpisov (ďalej aj „OZ“ alebo „Občiansky zákonník“) a v časti úroku z omeškania podľa § 369 ods. 1, 2 zák. č. 513/1991 Zb. Obchodný zákonník v znení neskorších predpisov (ďalej aj „OBZ“ „alebo Obchodný zákonník“), § 1 ods. 1, 2, 3 Nariadenia vlády Slovenskej republiky č. 231/2013 Z.z., ktorou sa vykonávajú niektoré ustanovenia Obchodného zákonníka (ďalej len „Nariadenie vlády SR č. 21/2013“) a v časti paušálnej náhrady nákladov spojených s uplatnením pohľadávky podľa § 369c ods. 1 OBZ v spojení s § 2 Nariadenia vlády SR č. 21/2013 Z.z.

3. Okresný súd ďalej uviedol, že upomínací súd žalobe v celom rozsahu vyhovel vydaním platobného rozkazu, proti ktorému podal žalovaný v zákonnej lehote odpor s vecným odôvodnením. Žalovaný poukazoval na nedostatky právnych úkonov, o ktoré žalobca opiera svoj nárok, a to so zameraním na okolnosti uzavretia a údaje uvedené v Zmluve o nájme. Ako zmluvné strany sú v Zmluve o nájme uvedení poškodený na strane nájomcu a SETCAR s.r.o. - organizačná zložka podniku zahraničnej osoby, Černík 386/4, Turany 038 53, IČO: 47 790 857 (ďalej len „organizačná zložka“), na strane prenajímateľa. Z uvedeného vyplývalo, že Zmluvu o nájme neuzavrel žalobca, ale jeho organizačná zložka a tá konala vo vlastnom mene. Organizačnej zložke zákon nepriznáva žiadnu právnu subjektivitu. Jednalo sa teda o absolútne neplatný právny úkon Zmluvy o nájme. V Zmluve o nájme absentoval údaj o počte najazdených kilometrov náhradného vozidla, čo vzhľadom na charakter zmluvy predstavuje absenciu podstatnej náležitosti. Žalovaný poukázal aj na to, že faktúra, ktorou bolo nájomné účtované, mala byť vystavená 19.09.2016, avšak nájom bol fakturovaný až do 20.09.2016. Nedostatok právnej subjektivity uvedený vo vzťahu k subjektu prenajímateľa v Zmluve o nájme postihoval aj ďalšie právne úkony, o ktoré žalobca opieral svoj návrh. Z rovnakého dôvodu považoval žalovaný za neplatné aj splnomocnenie zo dňa 24.04.2018, ktorým žalobca splnomocnil svoju organizačnú zložku a tá následne splnomocnila JUDr. Tomáša Zboju na zastupovanie žalobcu v konaní. Rovnaký nedostatok sa týkal aj Zmluvy o postúpení pohľadávok, vo vzťahu ku ktorej žalovaný ďalej poukázal na skutočnosť uvedenú v bode 9 odporu, teda nedodržanie spôsobu konania vedúceho organizačnej zložky. Žalovaný poukázal na to, že žalobca nemá v predmete svojho podnikania podľa jeho registrácie v obchodnom registri činnosti ako factoring, forfaiting či nadobúdanie pohľadávok, a teda na základe vedomosti žalovaného o existencii ďalších zmlúv o postúpení pohľadávok z iných súdnych konaní, v ktorých žalobca žaluje žalovaného, má žalovaný za to, že uvedenú činnosť žalobcu je možné kvalifikovať ako neoprávnené podnikanie. Vo vzťahu ku samotnému nároku žalobca nepreukázal, že poškodený bol nútený užívať náhradné vozidlo na zabezpečenie svojich potrieb a hoci žalobca poukazoval na úpravu § 442 ods. 1 Občianskeho zákonníka, ďalej takto vymedzený nárok bližšie nekonkretizoval. Žalovaný namietol aplikáciu obchodno-právnej úpravy na daný prípad vo vzťahu k uplatnenej percentuálnej sadzbe úrokov z omeškania a nákladov spojených s uplatnením pohľadávky.

4. Na vznesenú procesnú obranu reagoval žalobca tak, že na žalobe zotrval. Oznámením o postúpení Okresný súd Banská Bystrica ako upomínací súd predmetnú vec postúpil podľa § 14 ods. 1, 3 zákona č. 307/2016 Z.z. o upomínanom konaní (ďalej aj „zák. č. 307/2016 Z.z.“) Okresnému súdu Žilina na ďalšie konanie a upovedomil o tomto postúpení strany sporu.

5. Okresný súd uviedol, že z dôvodu, že žalobcom je obchodná spoločnosť so sídlom na území Českej republiky, okresný súd sa zaoberal skúmaním procesnej podmienky svojej právomoci. S poukazom na

Kapitolu II Oddiel 1 Článok 4 bod 1. Nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 1215/2012 o právomoci a o uznávaní a výkone rozsudkov v občianskych a obchodných veciach (Nariadenie Brusel I. v znení platnom a účinnom podľa Článku 66 od 10.1.2015 - Nariadenie Brusel 1 Bis, pri zohľadnení začatia konania v tejto veci dňom 25.04.2018), okresný súd skonštatoval splnenie procesnej podmienky právomoci Okresného súdu Žilina na prejednanie a rozhodnutie veci. Vo vzťahu k otázke rozhodného práva na právne posúdenie veci aplikoval okresný súd úpravu vyplývajúcu z Kapitoly II Článku 4 bod 1. Nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (ES) o rozhodnom práve pre mimozmluvné záväzky (Nariadenie Rím II), všetko pri zohľadnení povahy uplatnenej pohľadávky, ktorou bolo právo žalobcu na zaplatenie peňažnej pohľadávky z titulu náhrady škody, ktorá vznikla v dôsledku poistnej udalosti poškodenému subjektu práv a povinností - obchodnej spoločnosti so sídlom na území Slovenskej republiky, ku ktorej poistnej udalosti, a teda ku vzniku škody došlo na území Slovenskej republiky. Po vyhodnotení týchto skutočností okresný súd dospel k záveru o dôvodnosti právneho posúdenia žalovanej pohľadávky podľa právneho poriadku Slovenskej republiky. Pri ustálení rozhodného práva vo vzťahu k otázke, či má byť uplatnené právo posudzované ako právo vyplývajúce zo vzťahu zmluvného alebo mimozmluvného, skonštatoval okresný súd absenciu zisteného dobrovoľného prevzatia záväzku niektorou zo strán sporu voči druhej strane, čím bol zdôvodnený záver o posúdení žalovanej pohľadávky ako práva z mimozmluvného vzťahu medzi stranami sporu (pri tomto konštatovaní okresný súd poukázal na závery podľa rozhodnutia ESD č. C-27/02 vo veci Engler).

6. Vo vyjadrení zo dňa 17.10.2018 žalovaný vzniesol námietku nedostatku miestnej príslušnosti Okresného súdu Žilina na konanie v tejto veci a navrhol vec postúpiť miestne príslušnému Okresnému súdu Bratislava I, s poukazom na úpravu v § 13, § 41, § 43 ods. 1 CSP. V tejto spojitosti okresný súd odkázal na § 42, § 19 písm. c) CSP s tým, že o námietke miestnej nepríslušnosti samostatne nerozhodoval a vysporiadal sa s ňou v dôvodoch rozhodnutia. Na základe zohľadnenia nespornej skutkovej okolnosti, podľa ktorej ku škodovej udalosti došlo v obvode Okresného súdu Žilina, okresný súd vyhodnotil námietku nedostatku miestnej príslušnosti Okresného súdu Žilina na konanie v tejto veci ako nedôvodnú.

7. Okresný súd uviedol, že vo veci vytyčil pojednávanie na deň 30.11.2018, na ktorý termín predvolal právnych zástupcov strán predvolaním v zmysle č.l. 86 až 87 spisu, ktoré obsahuje poučenie podľa § 274 CSP. Právny zástupca žalovaného mal doručenie predvolania na označený termín pojednávania riadne a včas vykázané dňom 24.10.2018 (č.l. 91 spisu). Podaním zo dňa 27.11.2018 (č.l. 112 spisu) právny zástupca žalovaného ospravedlnil neúčast' na vytyčenom termíne pojednávania, a to tak vo vzťahu k svojej osobe, ako aj k subjektu žalovaného vzhľadom na neodkladné pracovné povinnosti a pracovnú vyťaženosť v tomto termíne, ako aj z dôvodu hospodárnosti konania, t.j. aby nedochádzalo k zbytočnému zvyšovaniu trov konania. Súčasne uviedol, že nemá žiadne ďalšie návrhy na doplnenie dokazovania a zároveň informoval okresný súd, že súhlasí s prejednaním veci, ako aj s vyhlásením rozsudku v jeho neprítomnosti. Navrhol žalobu v celom rozsahu ako nedôvodnú zamietnuť a priznať žalovanému voči žalobcovi nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100%. V nadväznosti na toto podanie právneho zástupcu žalovaného okresný súd oznámením zo dňa 29.11.2018 oznámil právnemu zástupcovi žalovaného, že jeho podanie z 27.11.2018 po oboznámení sa s jeho obsahom nie je okresným súdom hodnotené ako ospravedlnenie neúčasti právneho zástupcu žalovaného na termíne pojednávania 30.11.2018 včas a vážnymi okolnosťami. Uvedené oznámenie bolo právnemu zástupcovi žalovaného okresným súdom odoslané dňa 29.11.2018.

8. Okresný súd v ďalšej časti odôvodnenia napadnutého rozhodnutia poukázal na právnu úpravu v § 274 písm. a), b) zák. č. 160/2015 Z.z. Civilného sporového poriadku (ďalej aj len „CSP“), § 275 CSP a § 277 ods. 2, 3 CSP.

9. V odôvodnení napadnutého rozhodnutia okresný súd uviedol, že právny zástupca žalobcu na pojednávaní konanom dňa 20.11.2018 (poznámka krajského súdu: okresný súd mal zrejme na mysli 30.11.2018) navrhol, aby okresný súd rozhodol rozsudkom pre zmeškanie podľa § 274 CSP. Na základe skonštatovania splnenia všetkých podmienok pre vydanie rozsudku pre zmeškanie podľa § 274 CSP a pri aplikácii tohto zákonného ustanovenia okresný súd rozhodol tak, že žalobe v celom rozsahu vyhovel rozsudkom pre zmeškanie vydaným v zmysle § 274 CSP. V tejto súvislosti uviedol, že odôvodnenie rozsudku okresného súdu, v súlade s úpravou § 275 CSP obsahovalo len stručnú identifikáciu procesného nároku a právny dôvod vydania rozsudku pre zmeškanie. Podmienky vyplývajúce z úpravy podľa § 274 CSP pre vydanie rozsudku pre zmeškanie boli splnené súčasne, a to konkrétne vo

veci bolo uplatnené právo žalobou na plnenie podľa § 137 písm. a) CSP, žalovaný sa nedostavil na pojednávanie vo veci, hoci bol naň riadne a včas predvolaný a v predvolaní na pojednávanie bol poučený o následku nedostavenia sa vrátane možnosti vydania rozsudku pre zmeškanie a žalovaný neospravedlnil svoju neprítomnosť včas a vážnymi okolnosťami. Osobitne k podmienke v zmysle § 274 písm. b) CSP okresný súd vzhľadom k písomnému ospravedlneniu neúčasti právneho zástupcu žalovaného na pojednávaní dňa 30.11.2018 podaním zo dňa 27.11.2018 (č.l. 112 spisu) uviedol, že dôvody vymedzené právnym zástupcom žalovaného ako dôvody jeho neúčasti, nehodnotil ako vážne okolnosti na strane právneho zástupcu žalovaného v zmysle § 274 písm. b) CSP. Termín pojednávania bol doručený právnemu zástupcovi žalovaného predvolaním, ktoré prevzal s dostatočným časovým predstihom pred konaním pojednávania, pri zachovaní lehoty na prípravu pojednávania najmenej päť dní pred dňom, kedy sa malo pojednávanie konať v zmysle § 178 ods. 2 CSP. Napriek tomu, že konanie v tejto veci vzhľadom na predmet sporu bolo kvalifikovateľné ako konanie s nízkou hodnotou sporu podľa § 177 ods. 2 písm. a) CSP, okresný súd vzhľadom na rozsiahlu argumentáciu žalobcu vrátane jeho reakcie na vznesenú procesnú obranu žalovaného vytýčil vo veci termín pojednávania a na toto pojednávanie právnych zástupcov strán predvolal. Už týmto svojím procesným postupom, konkrétne vo vzťahu k osobe právneho zástupcu žalovaného dal okresný súd jednoznačne najavo, že jeho účasť na označenom termíne pojednávania nehodnotí ako nehospodárnu. Akékoľvek trovy konania, ktoré by vznikli ktorejkoľvek zo strán tohto konania, predstavujú nárok, ktorý súd pravidelne vysporiada pri rozhodovaní o nároku na náhradu trov konania v zmysle zásad podľa § 255 a nasl. CSP a následne pri rozhodovaní o konkrétnej výške podľa § 262 ods. 1, 2 CSP. Pokiaľ sa preto právny zástupca žalovaného neustanovil na vytýčený termín pojednávania z dôvodu hospodárnosti konania, nebol tento dôvod okresným súdom hodnotený ako vážna okolnosť v zmysle § 274 písm. b) CSP.

10. O nároku na náhradu trov prvoinštančného konania okresný súd rozhodol podľa § 262 ods. 1, 2 CSP, § 255 ods. 1 CSP. Úspešnou sporovou stranou bol žalobca, ktorému bolo vyhovené, preto mu okresný súd priznal nárok voči žalovanému so 100% náhradou trov konania, o výške ktorej samostatným uznesením po právoplatnosti rozhodnutia rozhodne okresný súd podľa § 262 ods. 2 CSP.

11. Proti tomuto rozsudku okresného súdu podal v zákonnej lehote odvolanie žalovaný v podaní právneho zástupcu zo dňa 17.01.2019 (č.l. 144 spisu), doručenom prostredníctvom elektronických prostriedkov s kvalifikovaným elektronickým podpisom (ďalej len „KEP“), z dôvodu, že neboli splnené podmienky na vydanie rozsudku pre zmeškanie žalovaného. Žalovaný poukázal na § 274 CSP a vychádzajúc z dôvodovej správy k zakotvenému inštitútu rozsudku pre zmeškanie žalovaného konštatoval, že tento inštitút slúži ako procesná sankcia za pasivitu žalovaného. Žalovaný však nebol nečinný. Okrem podaného odporu aj na základe Výzvy Okresného súdu Žilina zo dňa 06.09.2018 zaslal vyjadrenie žalovaného k vyjadreniu žalobcu k odporu. Žalovaný podaním zo dňa 27.11.2018 ospravedlnil neúčasť žalovaného, jeho právneho zástupcu na nariadenom pojednávaní na deň 30.11.2018, a to z dôvodu neodkladných pracovných povinností a pracovnej vyťaženia v tomto termíne, ako aj z dôvodu hospodárnosti konania (t.j. aby nedochádzalo k zbytočnému zvyšovaniu trov konania). V ospravedlnení žalovaný uviedol, že nemá návrhy na doplnenie dokazovania a zároveň informoval okresný súd, že súhlasí s prejednaním veci, ako aj s vyhlásením rozsudku v jeho neprítomnosti. Žalovaný ďalej uviedol, že o posúdení ospravedlnenia zo strany okresného súdu sa dozvedel až zo samotného rozsudku. Ak okresný súd posúdil ospravedlnenie žalovaného ako nedôvodné, mal v zmysle Čl. 4 CSP podľa § 183 ods. 4 CSP bezodkladne upovedomiť žalovaného o tom, že žalovaným uvádzané dôvody ospravedlnenia vrátane jeho súhlasu s prejednaním veci v jeho neprítomnosti nemieni akceptovať. Ak podľa právnej teórie a praxe je vážnosť okolností ospravedlnenia vždy na posúdení a voľnej úvahe súdu, potom bolo nepochybnou kauzálnou povinnosťou súdu bezodkladne informovať dotknutú stranu o súdnom posúdení uvádzaných dôvodov ospravedlnenia. Podľa žalovaného okresný súd vydal rozsudok pre zmeškanie žalovaného, a to bez splnenia podmienok pre jeho vydanie, pretože žalovaný bol v súdnom konaní aktívny, riadne ospravedlnil svoju neprítomnosť na pojednávaní, informoval súd, že súhlasí s prejednaním veci, ako aj s vyhlásením rozsudku v jeho neprítomnosti a navyše nebol zo strany okresného súdu bezodkladne po podaní ospravedlnenia ani informovaný, že by okresný súd posúdil ospravedlnenie žalovaného ako nedôvodné. Vzhľadom k uvedenému žalovaný mal za to, že nebola splnená kumulatívna podmienka na vydanie rozsudku pre zmeškanie žalovaného, uvedená v § 274 písm. b) CSP. Žalovaný navrhol, aby Krajský súd v Žiline zrušil odvolaním napadnutý rozsudok Okresného súdu Žilina č.k. 19Cb/174/2018-127 zo dňa 30.11.2018 a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

12. K doručenému odvolaniu žalovaného sa žalobca vyjadril v podaní právneho zástupcu (č.l. 165 spisu), doručenom prostredníctvom elektronických prostriedkov s KEP. Žalobca bol toho názoru, že boli splnené podmienky pre vydanie rozsudku pre zmeškanie v zmysle § 274 CSP. Napadnutý rozsudok okresného súdu považoval za zákonný, dostatočne odôvodnený, keďže sa v tomto rozhodnutí okresného súdu jasne poukazuje na § 274 CSP, a to s prihliadnutím na to, že na pojednávaní konanom dňa 30.11.2018 žalobca navrhol rozhodnúť rozsudkom pre zmeškanie žalovaného. Žalobca poukázal na to, že Civilný sporový poriadok vo svojej dôvodovej správe uvádza rozsudok pre zmeškanie žalovaného pred nariadením pojednávania a po nariadení pojednávania. Obidve formy tzv. kontumačného rozsudku predstavujú formu procesnej sankcie za pasivitu žalovaného, ktorá spočíva predovšetkým v absencii povinnosti tvrdenia a povinnosti dôkaznej, či v nedostavení sa na už nariadené pojednávanie. Postup v zmysle § 274 CSP predstavuje rozhodnutie ako sankciu za nedostavenie sa na vytyčené pojednávanie. Ak by súd kontumačný rozsudok nevydal, išlo by o porušenie zásady právnej istoty, kontradiktórnosti a predovšetkým rovnosti strán, kedy strany sporu majú v konaní rovné postavenie spočívajúce v rovnakej miere možnosti uplatňovať prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany. Za ospravedliteľné dôvody možno považovať iba tie dôvody, pre ktoré by súd odpustil zmeškanie akejkolvek inej procesnej lehoty, t.j. všetky prípady náhlych a neočakávaných prekážok v podobe zdravotných, či iných dôvodov, pre ktoré žalovaný zmeškal predpísaný procesný úkon a bolo by preto nespravodlivé sankcionovať ho za porušenie povinnosti, ktoré sám nespôsobil. V tejto spojitosti dal do pozornosti uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp.zn. 1Cdo 100/2011 z 25. augusta 2011 ako aj uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp.zn. 4Cdo 148/2009, ktoré vybrané časti parafrázoval. Podľa žalobcu bolo zrejmé, že ak žalovaný ako dôvod neúčasti uvádza pracovnú vyťaženosť a hospodárnosť konania, tak ide o okolnosť, ktorá je žalovanému vopred známa, a teda mal dostatok času uskutočniť úkony za účelom odstránenia tejto okolnosti tak, aby sa mohol na pojednávaní zúčastniť. Nepochybne preto nejde o vážne okolnosti znemožňujúce žalovanému účasť na pojednávaní, a teda žalovaný podľa § 274 písm. b) CSP neospravedlnil svoju neprítomnosť včas a vážnymi okolnosťami. Žalobca poukázal na názor Krajského súdu v Trnave vyjadrený v rozsudku sp.zn. 10Co/150/2017, podľa ktorého je nevyhnutné, aby okrem včasného ospravedlnenia bola naplnená aj požiadavka vážnosti okolností, ktorými strana ospravedľovala svoju neprítomnosť. Uvádzaný všeobecný dôvod pracovnej zaneprázdnenosti a nenavyšovanie trov konania takúto intenzitu a závažnosť nedosahujú. V prípade predvolania strany alebo jej zástupcu na súdne pojednávanie nie je objektívne znemožňujúcim dôvodom neúčasti nenavyšovanie trov konania, ani všeobecná pracovná zaneprázdnenosť. Podľa žalobcu bolo možné po splnení zákonných predpokladov rozhodnúť kontumačným rozsudkom podľa § 274 CSP aj vtedy, ak sa už žalovaný vyjadril k žalobe, a teda v priebehu konania nebol pasívny a skutkové tvrdenia žalobcu poprel. Zákon nestanovuje nespornosť uplatneného nároku ako podmienku aplikácie tohto ustanovenia. K povinnosti informovať stranu o neakceptovaní dôvodu na odročenie pojednávania analógiou podľa § 183 ods. 4 CSP zdôraznil žalobca, že toto ustanovenie je možné aplikovať len v prípade, ak strana žiada o odročenie pojednávania. Čl. 4 základných princípov CSP výslovne stanovuje, že ak sa právna vec nedá prejednať a rozhodnúť na základe výslovného ustanovenia tohto zákona, posúdi sa podľa ustanovenia tohto alebo iného zákona, ktoré upravuje právnu vec čo do obsahu a účelu najbližšiu posudzovanej právnej veci. Pokiaľ zákon nejakú problematiku neupravuje, môže odkázať analogicky na použitie podobnej normy na daný prípad. Tu však existuje konkrétna právna norma § 274 a nasl. CSP, ktorá jasne upravuje danú problematiku. Tvrdenie žalovaného preto žalobca považoval za neopodstatnené a aplikácia per analogiam za daných okolností nie je akceptovateľná. Žiadne ustanovenie upravujúce vydanie rozsudku pre zmeškanie žalovaného neodkazuje na § 183 ods. 4 CSP, a teda okresný súd nemal povinnosť stranu informovať o neakceptovaní jej ospravedlnenia. Samotný súhlas s prejednaním veci v neprítomnosti žalovaného bol pri naplnení zákonných podmienok pre vydanie rozsudku pre zmeškanie irelevantný, nakoľko v zmysle § 180 CSP po vyvolaní vecí súd zistí, či sa dostavili osoby, ktoré boli na pojednávanie predvolané. Ak sa tieto osoby nedostavili, rozhodne súd, či sa pojednávanie bude konať v ich neprítomnosti a otvorí pojednávanie. To znamená, že súd bez ohľadu na to, či bol daný súhlas alebo nie, musí rozhodnúť o tom, či sa bude konať v neprítomnosti žalovaného. Súhlas neprítomnej strany sa tak v danom smere nevyžaduje. Vzhľadom na vyššie uvedené, žalobca navrhol, aby odvolací súd odvolaním napadnutý rozsudok Okresného súdu Žilina č.k. 19Cb/174/2018-127 zo dňa 30.11.2018 ako vecne správny potvrdil a priznal žalobcovi náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu.

13. Postupom okresného súdu, a to podaním zo dňa 2.10.2019 (č.l. 172 spisu) bolo vyjadrenie žalobcu k odvolaniu žalovaného doručené žalovanému (do rúk jeho právneho zástupcu - § 110 ods. 1 veta prvá

CSP) v zmysle elektronickej doručky na č.l. 171 rub spisu, pričom žalovaný do momentu konania a rozhodovania krajským súdom nevyužil možnosť a nevyjadril sa v lehote 10 dní.

14. Pred predložením veci Krajskému súdu v Žiline (ako súdu odvolaciemu), okresný súd uznesením č.k. 19Cb/174/2018-173 zo dňa 19. decembra 2019 s poukazom na § 224 CSP vo väzbe na § 234 ods. 2 CSP okrem iného vykonal opravu písomného vyhotovenia rozsudku Okresného súdu Žilina č.k. 19Cb/174/2018-127 zo dňa 30.11.2018, a to v záhlavovej časti.

15. Po predložení veci Krajskému súdu v Žiline (ako súdu odvolaciemu) na konanie a rozhodnutie o podanom odvolaní žalovaného, v podaní právneho zástupcu zo dňa 17.01.2019 (č.l. 144 spisu), bola vec podaním zo dňa 25.03.2020 (č.l. 195 spisu) vrátená okresnému súdu ako predčasne predložená z dôvodu nezrovnalostí, bližšie špecifikovaných v predmetnom podaní.

16. Pred opätovným predložením veci krajskému súdu ako súdu odvolaciemu, okresný súd uznesením č.k. 19Cb/174/2018-197 zo dňa 18. mája 2020 s poukazom na § 224 CSP vo väzbe na § 234 ods. 2 CSP vykonal opravu písomného vyhotovenia rozsudku Okresného súdu Žilina č.k. 19Cb/174/2018-127 zo dňa 30.11.2018 a opravného uznesenia Okresného súdu Žilina č.k.19Cb/174/2018-173 zo dňa 19. decembra 2019, a to v záhlavovej časti.

17. K opätovnému predloženiu veci krajskému súdu ako súdu odvolaciemu na konanie a rozhodnutie o podanom odvolaní žalovaného (č.l. 144 spisu), došlo dňa 23.09.2020, ktorú uvedenú skutočnosť dotvrdzuje aj samotná predkladacia správa, nachádzajúca sa na č.l. 239 spisu.

18. Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací (§ 34 CSP) prejednal vec v medziach podľa § 379 CSP v spojení s § 380 ods. 1 CSP postupom bez nariadenia pojednávania s odkazom na § 385 ods. 1 CSP a contrario, odvolanie žalovaného odmietol podľa § 386 písm. c) CSP, pretože smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému nie je odvolanie prípustné v spojení s § 356 písm. b) CSP, ak boli splnené podmienky na vydanie rozsudku pre zmeškanie žalovaného podľa § 274 CSP.

19. Primárne krajský súd vzhľadom na nie celkom jednotný prístup (odvolacích) súdov vo vzťahu k samotnej forme rozhodnutia o odvolaní proti kontumačnému rozsudku (teda, či v rámci vyvolaného odvolacieho konania odmietat' alebo potvrdzovať rozsudok pre zmeškanie ako osobitný druh rozhodnutia), poukazuje na ustálenú rozhodovaciu prax senátov Krajského súdu v Žiline - 13Cob, 14Cob (v prípade, ak boli splnené podmienky na jeho vydanie, je potrebné odvolanie odmietnuť). V tejto súvislosti odvolací súd poukazuje na dikciu § 356 CSP, interpretáciu pojmu „prípustné“ a skutočnosť, že predmetom odvolacieho konania je len posúdenie otázky procesnej roviny, nie samotný prieskum merita veci. Na podporu vyššie uvedenej argumentácie krajský súd dáva do pozornosti uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp.zn. 5Obdo/50/2019 z 28. novembra 2019 (uverejnené v Zbierke Stanovísk najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky pod č. 4/2020), ktorý uviedol, že: „Pokiaľ odvolací súd dospeje k záveru, že boli splnené všetky zákonné podmienky na vydanie rozsudku pre zmeškanie žalovaného vydaného súdom prvej inštancie bez nariadenia pojednávania podľa § 273 C. s. p., odvolanie žalovaného odmietne uznesením podľa § 386 písm. c/ C. s. p. a v takomto prípade vo veci nerozhoduje rozsudkom.“

20. Podľa § 355 ods. 1 CSP, proti rozsudku súdu prvej inštancie je prípustné odvolanie, ak to zákon nevyučuje.

21. Podľa § 356 písm. b) CSP, odvolanie nie je prípustné proti rozsudku pre zmeškanie okrem prípadov odvolania podaného z dôvodu, že neboli splnené podmienky na vydanie takého rozhodnutia.

22. Podľa § 386 písm. c) CSP, odvolací súd odmietne odvolanie, ak smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému nie je odvolanie prípustné.

23. Krajský súd súčasne v procesnej rovine uvádza, že aby došlo k vecnému prejednaniu odvolania odvolacím súdom, musí odvolanie spĺňať všetky zákonom predpísané podmienky prípustnosti tohto riadneho opravného prostriedku. Jednou z objektívnych zákonných podmienok prípustnosti odvolania je, aby smerovalo proti rozhodnutiu, proti ktorému je prípustné. Krajský súd z obsahu spisového materiálu a z odvolaním napadnutého rozsudku Okresného súdu Žilina č.k. 19Cb/174/2018-127 zo dňa 30.11.2018

v spojení s opravným uznesením Okresného súdu Žilina č.k. 19Cb/174/2018-173 zo dňa 19. decembra 2019 v spojení s opravným uznesením Okresného súdu Žilina č.k. 19Cb/174/2018-197 zo dňa 18. mája 2020 konštatuje, že sa jedná o kontumačný rozsudok podľa § 274 CSP. Z poučenia, ktoré je súčasťou odvolaním napadnutého rozsudku, plynie, že proti tomuto rozsudku pre zmeškanie nie je prípustné odvolanie okrem prípadov odvolania podaného z dôvodu, že neboli splnené podmienky na jeho vydanie (§ 356 písm. b) CSP). Práve odvolaním žalovaného, obsiahnutým v podaní právneho zástupcu zo dňa 17.01.2019 (č.l. 144 spisu) proti predmetnému kontumačnému rozsudku, bolo namietané, že okresný súd nemal kumulatívne splnené podmienky pre vydanie rozsudku pre zmeškanie žalovaného.

24. Vzhľadom k tomuto základnému odvolaciemu dôvodu žalovaného krajský súd odkazuje na nasledujúcu relevantnú právnu úpravu, ktorú považuje za potrebné citovať.

25. Podľa § 274 CSP, na pojednávaní rozhodne súd o žalobe podľa § 137 písm. a) na návrh žalobcu rozsudkom pre zmeškanie, ktorým žalobe vyhovie, ak

a) sa žalovaný nedostavil na pojednávanie vo veci, hoci bol naň riadne a včas predvolaný a v predvolaní na pojednávanie bol žalovaný poučený o následku nedostavenia sa vrátane možnosti vydania rozsudku pre zmeškanie a

b) žalovaný neospravedlnil svoju neprítomnosť včas a vážnymi okolnosťami.

26. Krajský súd uvádza, že z vyššie citovaného zákonného ustanovenia § 274 CSP vyplývajú kumulatívne podmienky, za splnenia ktorých je možné rozhodnúť o žalobe žalobcu rozsudkom pre zmeškanie žalovaného, a to, ak je uskutočnený návrh žalobcu na takéto rozhodnutie, žalovaný sa nedostavil na pojednávanie, hoci bol naň riadne a včas predvolaný a bol poučený o možnosti vydania rozsudku pre zmeškanie ako následku nedostavenia sa a súčasne žalovaný neospravedlnil svoju neprítomnosť včas a vážnymi okolnosťami. Za aplikácie vyššie citovanej právnej úpravy a za vychádzania zo zisteného stavu veci podľa obsahu spisového materiálu, dospel odvolací súd k záveru, že v danom prípade došlo k splneniu všetkých podmienok pre rozhodnutie okresným súdom v sporovej právnej veci napadnutým rozsudkom pre zmeškanie v zmysle § 274 CSP.

27. Krajský súd podľa obsahu Zápisnice o pojednávaní zo dňa 30.11.2018 (č.l. 123 až 125 spisu) mal preukázané, že okresný súd konštatoval neprítomnosť riadne a včas predvolaného žalovaného, oboznámil obsah žiadosti žalovaného o odročenie pojednávania zo dňa 27.11.2018 (č.l. 112 spisu). Následne žalobca navrhol vo veci rozhodnúť rozsudkom pre zmeškanie žalovaného podľa § 274 CSP. Po tomto návrhu žalobcu bol okresným súdom verejne vyhlásený rozsudok v mene Slovenskej republiky. Zákonná podmienka návrhu žalobcu na rozhodnutie rozsudkom pre zmeškanie žalovaného súdu bola preto splnená.

28. Krajský súd ďalej konštatuje, že bola splnená aj ďalšia podmienka pre vydanie rozsudku pre zmeškanie žalovaného, a to, keď sa žalovaný nedostavil na pojednávanie nariadené na deň 30.11.2018, hoci bol riadne a včas predvolaný, keď žalovaný mal podľa elektronickej doručky na č.l. 91 spisu doručené predvolanie na termín 30.11.2018 dňa 24.10.2018 aj s poukazom na § 30 ods. 5 zákona č. 305/2013 Z.z. o elektronickej podobe výkonu pôsobnosti orgánov verejnej moci a o zmene a doplnení niektorých zákonov (zákon o e-Governmente), a súčasne v predvolaní bol poučený o následku nedostavenia sa, vrátane možnosti vydania rozsudku pre zmeškanie, ktoré poučenie sa nachádza v predvolaní na č.l. 86 spisu.

29. Žalovaný v podanom odvolaní (č.l. 144 spisu) namietal, že inštitút rozhodnutia rozsudkom pre zmeškanie žalovaného podľa § 274 CSP slúži ako procesná sankcia za pasivitu žalovaného, pričom žalovaný nebol pasívny, resp. nečinný, čo potvrdzuje podaný odpor, resp. následné vyjadrenie zo dňa 17.10.2018. S týmto právnym názorom sa krajský súd nestotožňuje. Vyplýva to z toho, že rozhodnutie rozsudkom pre zmeškanie žalovaného v zmysle § 274 CSP je zákonodarcom koncipované ako následok nedostavenia sa na termín pojednávania, ktorý bol riadne a včas doručený za súčasného poučenia žalovaného v predvolaní o možnosti vydania rozsudku pre zmeškanie. Podľa krajského súdu v zmysle § 274 CSP je preto možné hovoriť pri vydaní rozsudku pre zmeškanie žalovaného ako o sankcii za nedostavenie sa žalovaného na termín pojednávania. Zákonnú podmienku nedostavenia sa na nariadený termín pojednávania, vyplývajúcu z § 274 CSP o rozhodnutí rozsudkom pre zmeškanie nemožno spájať so žalovaným tvrdenou obranou, že nebol v konaní pasívny, resp. nečinný. V prípade pasivity žalovaného rozhoduje súd rozsudkom pre zmeškanie v zmysle § 273 CSP, t.j. jednou zo zákonných podmienok vyplývajúcich z tohto ustanovenia je, že sa žalovaný nevyjadrí k žalobe a

neuviedie svoju obranu, nepripojí listiny, na ktoré sa odvoláva a neoznačí dôkazy na preukázanie svojich tvrdení, ktorú povinnosť bez vážneho dôvodu nesplní. Nemožno preto akceptovať odvolací dôvod žalovaného v tom, že v konaní bol činný, nebol pasívny, podal odpor, keďže žalovaným takto vyjadrená aktivita sa viaže k § 273 CSP a nie k § 274 CSP, ktoré upravuje podmienky na rozhodnutie súdu rozsudkom pre zmeškanie z dôvodu nedostavenia sa na nariadený termín pojednávania. Krajský súd k odvolaciemu dôvodu žalovaného o tvrdení, že nebol pasívny, poukazuje na rozdielnosť § 273, § 274 CSP, upravujúcich vydanie rozsudku pre zmeškanie žalovaného. Ustanovenie § 273 CSP je vnímané ako sankcia za absenciu povinnosti tvrdenia a dôkaznej povinnosti zo strany žalovaného pre štádium konania pred pojednávaním, t.j. rozhodnutia rozsudkom pre zmeškanie žalovaného aj bez nariadenia pojednávania a § 274 CSP je vydanie rozsudku pre zmeškanie žalovaného, ako sankcia za nedostavenie sa na nariadené pojednávanie, keď týmto spôsobom súd rozhoduje po nariadení pojednávania. Práve § 274 CSP mal viesť k tomu, aby zo strany žalovaného vo všeobecnosti sa nerobili obštrukcie pri prejednaní žalobného nároku, resp. sa eliminovali prípadné obštrukcie. Krajský súd dodáva, že z § 274 CSP nevyplýva podmienka nespornosti uplatneného nároku, preto ak žalovaný v rámci podaného odporu vzniesol námietky voči žalobcovmu nároku, tak bolo na ňom, aby svoje procesné práva a povinnosti realizoval aj účasťou na pojednávaní.

30. Krajský súd v zhode so záverom okresného súdu, obsiahnutým v odôvodnení napadnutého rozsudku pre zmeškanie žalovaného uvádza, že žalovaný neospravedlnil svoju neprítomnosť včas a vážnymi okolnosťami. Je potrebné prisvedčiť záverom okresného súdu v tom, že žalovaným, resp. jeho právnym zástupcom tvrdené neodkladné pracovné povinnosti a pracovná vyťaženosť, dôvod hospodárnosti konania, t.j. aby nedochádzalo k zbytočnému zvyšovaniu trov konania, nie sú vážnymi okolnosťami neúčasti právneho zástupcu žalovaného na nariadenom termíne pojednávania okresným súdom. Navyiac, žalovaným tvrdené neodkladné pracovné povinnosti a pracovná vyťaženosť zostali len v rovine tvrdení právneho zástupcu žalovaného. Hoci zákon taxatívne nevymenováva, čo je možné považovať za ospravedlniteľný dôvod neúčasti na nariadenom pojednávaní, resp. čo je možné považovať za vážnu okolnosť neúčasti na nariadenom pojednávaní, je už rozhodovacou činnosťou všeobecných súdov ustálené, že sa má jednať o okolnosť objektívnej povahy, ktorá je náhla, neočakávaná, nepredvídaná, brániaca v možnosti účasti na nariadenom pojednávaní. Za ospravedlniteľný dôvod, resp. za vážnu okolnosť neprítomnosti na pojednávaní možno považovať len závažné prekážky, ktoré sú preukázané a ktoré bránia žalovanému sa dostaviť na nariadené pojednávanie. Existenciu takejto vážnej okolnosti je pritom povinný tvrdiť a preukázať žalovaný, resp. jeho právny zástupca. Krajský súd konštatuje, že právny zástupca žalovaného takýto vážny ospravedlniteľný dôvod neúčasti na nariadenom pojednávaní netvrdil a ani nepreukázal, keďže neodkladné pracovné povinnosti, pracovná vyťaženosť a hospodárnosť konania nemajú charakter vážnych okolností neúčasti na nariadenom pojednávaní.

31. Krajský súd ďalej uvádza, že pokiaľ aj nie je zákonnou úpravou vymedzené, čo sa považuje za ospravedlniteľný dôvod a nie sú dané ani kritériá pre takýto ospravedlniteľný dôvod, tento by mal byť vyvodzovaný zo skutočností, ktorá je vo vzťahu k prebiehajúcej súdnej konaní a nariadenému pojednávaníu so zreteľom na všetky okolnosti vážna, svojou povahou znemožňujúca sa sporovej strane zúčastniť nariadeného pojednávania, t.j. svojou povahou znemožňujúca každej sporovej strane za rovnakých okolností sa zúčastniť pojednávania, je súčasne ospravedlniteľná (všeobecne prijímaná ako odpustiteľná), nepredvídateľná (nepredvídaná alebo neočakávaná), neodvrátiteľná (neumožňujúca sporovej strane prijať opatrenia prekonávajúce príčinu nemožnosti zúčastniť sa pojednávania) a náhla, vzhľadom k časovej súvislosti nedovoľujúca sporovej strane, v danom prípade žalovanému, resp. právnemu zástupcovi žalovaného uskutočniť kroky vedúce k tomu, aby sa zúčastnil pojednávania (Najvyšší súd Slovenskej republiky sp. zn. 3Cdo 181/2008). Takýto ospravedlniteľný dôvod žalovaný nepreukázal. Krajský súd dodáva, že ospravedlniteľný dôvod je taký dôležitý dôvod, pre ktorý sporová strana zmeškala pojednávanie vo veci, ktorý ako prekážka sa vyznačuje závažnosťou, rozsahom alebo z iných dôvodov aspektom ospravedlniteľnosti.

32. Nebol namieste ani odvolací dôvod žalovaného v tom, že okresný súd mal postupovať v zmysle Čl. 4 CSP v spojení s § 183 ods. 4 CSP a bezodkladne upovedomiť žalovaného, resp. jeho právneho zástupcu o tom, že uvádzané dôvody ospravedlnenia, vrátane jeho súhlasu s prejednávaním veci v jeho neprítomnosti nemieni akceptovať. Je nepochybné, že z Čl. 4 CSP vyplýva analógia legis a analógia iuris, avšak zo znenia § 183 ods. 4 CSP jasne vyplýva, že je viazané na návrh o odročenie pojednávania. Len v prípade, ak súd zistí, že stranou uvedený dôvod na odročenie pojednávania nie je dôležitý,

bezodkladne o tom upovedomí stranu, ktorá odročenie navrhla. Žalovaný, resp. jeho právny zástupca neuskutočnili návrh na odročenie pojednávania, z ktorého dôvodu nie je možné postupovať podľa § 183 ods. 4 CSP. Okresný súd nemal povinnosť bezodkladne upovedomiť žalovaného (jeho právneho zástupcu), že dôvody ospravedlnenia nemieni akceptovať. Právny zástupca žalovaného v podaní zo dňa 27.11.2018 (č.I. 112 spisu) k termínu pojednávania nariadenému na deň 30.11.2018 o 10:00 hod. uviedol, že ospravedlňuje svoju neúčast' na tomto pojednávaní, nemá ďalšie návrhy na doplnenie dokazovania a zároveň vyjadril súhlas s prejednaním veci, ako aj s vyhlásením rozsudku v jeho neprítomnosti, t.j. žalovaný neuskutočnil návrh na odročenie pojednávania, s ktorým návrhom je len spojený postup súdu v zmysle § 183 ods. 4 CSP. Navyše odvolací súd dáva do pozornosti žalovaného aj samotné oznámenie okresného súdu zo dňa 29.11.2018 (č.I. 122 spisu).

33. Na základe vyššie uvedených zhodnotení v rámci danom rozsahom a dôvodmi odvolania žalovaného, dospel krajský súd k záveru, že pre vydanie rozsudku pre zmeškanie v prejednávaní veci boli splnené všetky zákonom vyžadované procesné podmienky, a preto odvolanie žalovaného proti takémuto rozsudku nie je podľa § 356 písm. b) CSP prípustným opravným prostriedkom. Krajský súd preto v zmysle tohto zákonného ustanovenia v spojení s § 386 písm. c) CSP rozhodol o odmietnutí odvolania žalovaného, nakoľko toto odvolanie smerovalo proti rozhodnutiu, proti ktorému odvolanie nie je prípustné.

34. K správnosti svojho rozhodnutia krajský súd poukazuje aj na rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 6Cdo/189/2017 zo dňa 27. februára 2018, osobitne na uznesenie NS SR sp. zn. 5Obdo/87/2018 zo dňa 22. novembra 2018. Najvyšší súd SR v uznesení sp. zn. 5Obdo/87/2018 poukazuje na ust. § 274 CSP, ako aj na právne závery odvolacieho súdu, podľa ktorých „Skutočnosť, že žalovaný bol v doterajšom priebehu konania aktívny, nie je pre rozhodnutie rozsudkom pre zmeškanie na pojednávaní podľa ust. § 274 CSP rozhodujúca. Ako už odvolací súd uviedol, okrem splnenia podmienok v ust. § 274 CSP súd rozhodne rozsudkom pre zmeškanie žalovaného len v prípade, že sú splnené procesné podmienky konania, ďalej by nerozhodoval rozsudkom pre zmeškanie v prípade, že tvrdenia v podaniach žalobcu by neumožňovali takýto rozsudok vyhlásiť. Z uvedeného dôvodu odvolací súd dospel k záveru, že súd prvej inštancie rozhodol správne, keď na pojednávaní na návrh žalobcu rozhodol rozsudkom pre zmeškanie žalovaného, nakoľko na vydanie rozsudku pre zmeškanie boli splnené všetky podmienky zakotvené v ust. § 274 CSP". Najvyšší súd SR v tomto rozhodnutí sp. zn. 5Obdo 87/2018 skonštatoval, že po preskúmaní veci dospel k záveru, že odvolací súd v odôvodnení svojho rozhodnutia zhodnotil procesný postup súdu prvej inštancie, ako aj aplikáciu predpisov procesného práva, zaujal stanovisko k odvolacím námietkam, vysvetlil, prečo ich považuje za neopodstatnené, a preto sa Najvyšší súd SR nemohol stotožniť s dovolacou námietkou žalovaného, že by odvolací súd neposúdil podmienky na vydanie kontumačného rozsudku podľa § 274 CSP normované jeho hypotézou, v dôsledku čoho mu malo byť nesprávnym procesným postupom znemožnené, aby uskutočňoval jemu patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva žalovaného na spravodlivý proces.

35. V neposlednom rade ako i z dôvodu zachovania právnej istoty strán konania a predvídateľnosti súdnych rozhodnutí, odvolací súd poukazuje aj na rozhodnutia Krajského súdu v Žiline pod sp.zn. 13Cob/229/2019 a sp.zn. 13Cob57/2020, ktorý rozhodoval ako súd odvolací o totožnej skutkovej situácii a dospel k zhodným záverom ako súd odvolací v prejednávaní veci.

36. O trovách odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa § 396 ods. 1 CSP v spojení s § 256 ods. 1 per analogiam, § 262 ods. 1 CSP. Odmietnutie odvolania vyvolal žalovaný, keď jeho odvolanie bolo vyhodnotené ako neprípustné, preto z procesného hľadiska je zavinenie za skončenie odvolacieho konania na jeho strane a vznikla mu povinnosť nahradiť trovy odvolacieho konania vzniknuté na strane žalobcu. Z tohto dôvodu odvolací súd rozhodol tak ako je uvedené vo výroku II. tohto rozhodnutia a priznal žalobcovi plnú náhradu trov odvolacieho konania. O výške náhrady trov konania rozhodne okresný súd (§ 262 ods. 2 CSP).

37. Rozhodnutie bolo odvolacím súdom prijaté hlasovaním v senáte pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa.

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Podľa § 428 CSP v dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh).

Podľa § 429 ods. 1 CSP dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Podľa § 429 ods. 2 CSP povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa.

Podľa § 430 CSP rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania.

Podľa § 420 CSP dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

Podľa § 431 CSP dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení. Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada.

Podľa § 421 CSP dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe odvolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi odvolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Podľa § 432 CSP dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci. Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia.

Podľa § 433 CSP dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prvej inštancie alebo pred odvolacím súdom.

Podľa § 434 CSP dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania.

Podľa § 435 CSP v dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania.